

og indregistreringspligtig benyttelse klarere end hidtil og på den anden side ved at indføre hjemmel for justitsministeriet til uanset undtagelsen fra loven at fastsætte nærmere forskrifter angående ikke-indregistrerede traktorer og arbejdsmaskiners indretning, undersøgelse, mærkning, ansvarsforsikring og benyttelse.

Forslaget blev fra landbrugets side betegnet som utilfredsstillende, navnlig som følge af, at det udelukkede ikke-indregistrerede køretøjers anvendelse til såkaldt *ekstern* transport (kørsel til og fra købmand, mejeri, jernbanestation o. lign.) og kun i begrænset omfang tillod, at de anvendtes til *intern* transport (mellem dele af samme ejendom). Fra landbrugsrådet modtog justitsministeren et forslag angående mere vidtgående ændringer, hvilket forslag ministeren ikke kunne tiltræde.

Forslaget til den heromhandlede lov udarbejdedes på grundlag af afgiftsudvalgets flertalsindstilling, dog med flere afvigelser fra denne indstilling, som det nærmere fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Særlig skal nævnes, at justitsministeriet ønskede alle hurtigtgående traktorer og arbejdsmaskiner, der benytter vejene, underkastet indregistreringspligt. Desuden foresloges enkelte ændringer i motorloven udenfor § 2.

Lovforslaget blev i folketinget underkastet vidtgående ændringer, af hvilke de væsentligste tog sigte på at gennemføre en ordning, hvorefter *landbrugets og skovbrugets traktorer fik adgang til kørsel med afgiftsfri benzin i noget videre omfang*, end det oprindelige forslag forudsatte, så at der også indenfor nærmere fastsatte grænser kunne blive mulighed for udførelse af ekstern transport. Adgangen skal dog kun tilkomme landbrugs- og skovejendomme, der selv ejer den pågældende traktor eller højst har den i samarbejde med to andre ejendomme, og kun forsåvidt angår transport af landbrugs- eller skovbrugsprodukter til eller fra vedkommende ejendom.

Af hensyn til færdselssikkerheden har man samtidig påbudt, at sådanne traktorer og deres påhængsvogne skal